

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΘ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1789	Τοῦ ἀποστ. Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου Παρασκευή 30 Νοεμβρίου 2012	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Νὰ προσέξουμε τὴν οἰκογένεια

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, εἶνε 30 Νοεμβρίου. Ἀπὸ αὐριο ἀρχίζει ὁ χειμώνας (Δεκέμβριος-Ἰανουάριος-Φεβρουάριος). Σήμερα ἐορτάζει ἕνας **κορυφαῖος ἅγιος**, ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας ὁ πρωτόκλητος.

Ἐορτάζουν σήμερα πολλοί. Ἐορτάζουν ἄντρες ποὺ φέρουν τὸ ὄνομα Ἀνδρέας ἀλλὰ καὶ πολλὲς γυναῖκες ποὺ φέρουν τὸ ὄνομα Ἀνδριάνα. Ἐορτάζει στὴν Πελοπόννησο ἡ Πάτρα, ὅπου μαρτύρησε ὁ ἅγιος Ἀνδρέας. Ἐορτάζει καὶ ἡ πολυδάκρυς Κύπρος μας· στὸ ἄκρο τοῦ νησιοῦ, ποὺ τώρα τὸ κατέχουν οἱ Τοῦρκοι, ὑπάρχει μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Ἐορτάζει καὶ τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁποίου πολιοῦχος εἶνε ὁ ἅγιος Ἀνδρέας.

Ποίος λοιπὸν ἦταν ὁ ἅγιος Ἀνδρέας;

***

Στοὺς Ἁγίους Τόπους, ἀγαπητοί μου, ὑπάρχει ἡ λίμνη ἢ θάλασσα τῆς Τιβεριάδος ἢ τῆς Γαλιλαίας ἢ τῆς Γεννησαρέτ. Στὰ γύρω χωριά κατοικοῦσαν **ψαράδες**, ποὺ ἔρριχναν τὰ δίχτυα καὶ ζοῦσαν ἀπὸ τὰ ψάρια ποὺ ἔπιαναν.

Φτωχοὶ οἱ ψαράδες, ἔμεναν σὲ καλύβες. Ἀλλὰ μέσα στὶς καλύβες κατοικοῦσαν **ἄγγελοι**. Τώρα σὲ σπίτια μεγάλα καὶ διαμερίσματα πολυτελῆ, σὲ μέγαρα καὶ παλάτια μὲ ὄλες τὶς ἀνέσεις, κατοικοῦν δαίμονες. Γι' αὐτὸ ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει καὶ γίνονται σεισμοί, ποὺ κατεδαφίζουν ὑπερήφανα κτήρια ἀνομίας.

Στὰ δυτικὰ τῆς λίμνης, σὲ μιὰ καλύβα τῆς Βηθσαϊδά, ζοῦσε καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ ἁγίου Ἀνδρέα. Ὁ πατέρας του ὁ **Ἰωνᾶς** ἦταν ἕνας ἅγιος ἄνθρωπος. Τὰ δυὸ παιδιά του ποὺ γνωρίζουμε –θὰ εἶχε καὶ ἄλλα–, εἶνε ὁ Ἀνδρέας ποὺ ἦταν ἄγαμος καὶ ὁ Πέτρος ποὺ εἶχε οἰκογένεια. Βοηθοῦσαν τὸν πατέρα ψαρεύοντας κι αὐτοὶ μαζί του στὴ λίμνη. Ἡ οἰκογένεια, ὅπως εἶπαμε, ἦταν φτωχιά ἀλλὰ ἐντιμὴ καὶ εὐσεβῆς. Μέσα στὸ σπίτι τοῦ Ἰωνᾶ βασιλεύε εἰρήνη, κακὸς λόγος δὲν ἀκουγόταν. Τὰ παιδιά ἦταν ὑπάκουα, κι ὁ πατέρας τὰ συμβούλευε –σὰ νὰ τὸν ἀκούω– στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Τοὺς ἔλεγε νὰ τηροῦν

τὸ νόμο τοῦ Κυρίου, νὰ προσεύχωνται, νὰ διαβάζουν τὴ Βίβλο, νὰ ἐλπίζουν στὸν οὐράνιο πατέρα, νὰ περιμένουν τὸ Μεσσία, τὴ λύτρωσι τοῦ Ἰσραήλ. Ἔτσι ζοῦσε ἡ οἰκογένεια αὐτή, μέσα ἀπ' τὴν ὁποία βγῆκε ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας.

Ὅταν ὁ **Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος** ἄρχισε τὸ κήρυγμα στὸν Ἰορδάνη, ὁ Ἀνδρέας ἦταν ἀπὸ ἐκείνους ποὺ τὸν πλησίασαν καὶ ἔγιναν μαθηταί του. Ἀλλὰ μετὰ τὴ βάπτισι τοῦ Χριστοῦ τὸν ἄκουσαν μιὰ μέρα, αὐτὸς κι ἄλλος ἕνας μαθητῆς, νὰ δείχνη τὸν Ἰησοῦ καὶ νὰ λέη· «*Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ*», νὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πρόβατο (Ἰω. 1,36), αὐτὸς δηλαδὴ εἶνε ὁ Μεσσίας. Ἀμέσως τότε ἀκολούθησαν τὸν Ἰησοῦ. Πῆγαν ἐκεῖ ποὺ ἔμενε κ' ἔμειναν μαζί του ἐκείνη τὴν ἡμέρα μέχρι τὶς τέσσερις τὸ ἀπόγευμα.

Αὐτὴ ἦταν ἡ **πρώτη γνωριμία** τοῦ Ἀνδρέα μὲ τὸ Χριστό. Καὶ τόσο ἐνθουσιάστηκε γιὰ τὸ θησαυρὸ ποὺ ἀνακάλυψε, ὥστε γεμᾶτος χαρὰ ἔτρεξε, βρῆκε τὸν ἀδελφὸ του τὸν Πέτρο καὶ τοῦ λέει· «*Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν*» (ἔ.ἀ. 1,42). Μετὰ ἀπὸ λίγο καιρὸ ὁ Χριστὸς τοὺς κάλεσε καὶ ἔγιναν ἐπισήμως μαθηταί του.

Ὁ Ἀνδρέας **ἔμεινε σταθερὰ πιστὸς** στὸ Χριστό. Δὲν τὸν ἀρνήθηκε ὅπως ὁ Πέτρος, δὲν τὸν πρόδωσε ὅπως ὁ Ἰούδας. Ἦταν κοντά του ὅταν ὁ Χριστὸς ἔκανε τὸ πρῶτο θαῦμα στὸ γάμο τῆς Κανᾶ· αὐτὸς ποὺ κάνει τὰ κλήματα νὰ παίρνουν τὸ νερὸ καὶ νὰ τὸ κάνουν χυμὸ, αὐτὸς καὶ τότε ἔκανε τὸ νερὸ κρασί μέσα στὰ δοχεῖα. «*Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκεῖ πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου*» (Μ. Ἀγίασμ.). Ἦταν κοντά του σὲ κάθε κήρυγμα, ὅταν ὁ Χριστὸς δίδασκε ἀλήθειες ποὺ ποτέ δὲν εἶχαν ξανακουστῆ κ' οἱ ἄνθρωποι ἔτρεχαν σ' αὐτὸν ὅπως οἱ μέλισσες στὸν ἀνθό. Ἦταν κοντά του ὅταν ὁ Χριστὸς ἔκανε τὰ μεγάλα του θαύματα καὶ ἔβγαζε δαιμόνια. Ἦταν κοντά του ὅταν ὁ Χριστὸς βρέθηκε μὲ τὰ πλήθη στὴν ἔρημο καὶ ρώτησε· «*Πόθεν ἀγοράσωμεν ἄρτους ἵνα φάγωσιν οὗτοι;*». Τό-

τε ὁ Ἀνδρέας εἶπε· Εἶνε ἐδῶ ἓνα παιδί πού ἔχει πέντε κρίθινα ψωμιά καὶ δύο ψάρια, «ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστὶν εἰς τοσοῦτους;», ποῦ νὰ φτάσουν αὐτὰ γιὰ τόσους; (Ἰω. 6,5,8). Κ' ἐν συνεχείᾳ εἶδε τὸν Κύριο νὰ τὰ πολλαπλασιάσῃ καὶ νὰ χορταίνουν ὅλοι ἐκεῖνοι. Ἦταν κοντά του ὅταν πῆγε στὸ μνήμα καὶ εἶπε στὸ νεκρὸ Λάζαρο «*Λάζαρε, δεῦρο ἔξω*» (Ἰω. 11,43). Ἦταν κοντά του ὅταν ὁ Χριστὸς μπῆκε στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὰ πλήθη σὲ μιὰ πρωτοφανῆ αὐθόρμητη ἐκδήλωσι τὸν ὑποδέχθηκαν καὶ τὰ παιδιά φώναζαν «*Ἵσσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου*» (Ἰω. 12,13=Ψαλμ. 117,26). Κοντὰ στὸ Χριστὸ ἦταν ὁ Ἀνδρέας τὴν εὐλογημένη νύχτα τῆς Μεγάλης Πέμπτης στὸ Μυστικὸ Δεῖπνο, στὰ συνταρακτικὰ γεγονότα τῶν παθῶν, στὶς ἐμφανίσεις τοῦ Κυρίου μετὰ τὴν Ἀνάστασι, ὅταν ἦρθε κεκλεισμένων τῶν θυρῶν καὶ εἶπε «*Εἰρήνη ὑμῖν*» (Ἰω. 20,19,21). Παρὼν ἦταν στὴν Ἀνάληψι, ὅταν ὁ Χριστὸς ἔφυγε γιὰ τοὺς οὐρανοὺς. Παρὼν καὶ στὴν Πεντηκοστή, ὅταν τὸ Πνεῦμα το ἅγιο κατέβηκε «*ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν*» (ἀπόλ. Πεντ.) καὶ ἔκανε τοὺς ἀποστόλους πανσόφους διδασκάλους.

Παντοῦ ὁ Ἀνδρέας ἀκολούθησε πιστὰ τὸ Χριστό. Παρὼν ἦταν καὶ σὲ ἓνα περιστατικὸ πού ἔχει σχέση μ' ἐμᾶς. Πῆγαν στὰ Ἱεροσόλυμα νὰ προσκυνήσουν **Ἕλληνες προσήλυτοι**, Ἕλληνες δηλαδὴ πού ἠθελαν νὰ ἐνταχθοῦν στὸ λαὸ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Ἄκουγαν, ὅτι παρουσιάστηκε ἓνας διδάσκαλος ἀνώτερος ἀπὸ τὸν Πλάτωνα τὸν Ἀριστοτέλη καὶ τὸν Σωκράτη, πλησίασαν τοὺς μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ καὶ ζήτησαν νὰ τὸν δοῦν. Τότε ὁ Ἀνδρέας μαζί μὲ τὸ Φίλιππο τοὺς ὠδήγησαν στὸ Χριστό καὶ ὁ Κύριος χάρηκε πού εἶδε τὸ ἐνδιαφέρον τους· εἶπε μάλιστα μιὰ προφητεία, λόγια πού ἀποτελοῦν τὸ μεγαλύτερο ἔπαινο γιὰ τὸ ἔθνος μας. Εἶπε· «*Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου*» (Ἰω. 12,23). Ἔτσι ὁ Ἀνδρέας σχετίζεται καὶ μὲ τὸ ἔθνος μας.

Μετὰ τὴν Πεντηκοστή ἡ παράδοσις λέει, ὅτι οἱ μαθηταὶ σκορπίστηκαν στὰ τέσσερα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος γιὰ νὰ κηρύξουν τὸ εὐαγγέλιο, καὶ ὁ Ἀνδρέας πῆρε τὸ ράβδι του καὶ πῆγε στὴ Βιθυνία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, στὴν Σκυθία πού βρίσκεται στὰ βόρεια τοῦ Εὐξεινίου Πόντου (στὴ Ἱωσία, ὅπου καὶ τιμᾶται ἰδιαιτέρως), στὴ Χαλκηδὼνα, στὸ Βυζάντιο (τὴ σημερινὴ Κωνσταντινούπολι, γι' αὐτὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο τὸν ἔχει προστάτη), τὴ Θράκη, στὴ Μακεδονία, τὴ Θεσσαλία καὶ τὴν Ἀχαΐα, καθὼς καὶ στὸν Πόντο (Ἄμισό, Τραπεζοῦντα, Ἡράκλεια, Ἄμαστρι καὶ Σινώπη). Ἐκεῖ

κήρυξε μέσα σὲ μεγάλες δυσκολίες καὶ ἴδρυσε ἐκκλησίες. Μετὰ τὴ Σινώπη πέρασε ἀπὸ τὴ Νεοκαισάρεια καὶ τὰ Σαμόσατα. Ὅλες αὐτὲς οἱ περιοχὲς ἄκουγαν γιὰ πρώτη φορὰ τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου.

Ἐφτασε τέλος στὴν Πάτρα. Κήρυξε κ' ἐκεῖ, ἔκανε θαύματα, θεράπευσε ἀρρώστους μετὰ τῶν ὀπίων καὶ τὴ γυναῖκα τοῦ Ῥωμαίου ἀνθυπάτου Μαξιμίλα καὶ προσεῖλκυσε στὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ ὅλη τὴν πόλι τῶν Πατρῶν. Αὐτὸ προκάλεσε τὸ μένος καὶ τὴν κακία τῶν εἰδωλολατρῶν. Ὁ ἀνθύπατος Αἰγεάτης τὸν ἔπιασε, τὸν ἔδεσε καὶ τὸν ἔρριξε στὸ μπουντρούμι ὅπου τὸν ἄφησε νηστικό. Ὅταν πλέον ἔφτασε ἡ ὥρα, τὸν ἔβγαλε ἀπὸ τὴ φυλακὴ καὶ τὸν θανάτωσε – πῶς νομίζετε; **τὸν σταύρωσε ἀνάποδα**, μὲ τὸ κεφάλι πρὸς τὰ κάτω! συνήθως εἰκονίζεται μὲ σταυρὸ χιαστί. Ἔτσι ἔγινε μιμητὴς τοῦ Ἑσταυρωμένου.

* * *

Ἀπὸ ποῦ βγήκε, ἀγαπητοί μου, ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας; Ἀπὸ μιὰ οἰκογένεια. Ἄν δὲν ἦταν ὁ εὐσεβὴς Ἰωνᾶς, θὰ εἴχαμε σήμερα Ἀνδρέα;

Ἡ οἰκογένεια ἔχει μεγάλη σημασία γιὰ τὴ διάπλασι τῶν χαρακτήρων. **Ὁ πατέρας καὶ ἡ μάνα** εἶνε ἡ ρίζα τῆς οἰκογενείας καὶ ἡ οἰκογένεια ἡ ρίζα τῆς κοινωνίας. Ἐὰν ἡ ρίζα εἶνε σάπια, σάπιοι θὰ εἶνε καὶ οἱ καρποί· ἐὰν ἡ ρίζα εἶνε γερή, καὶ οἱ καρποὶ θὰ εἶνε καλοὶ.

Ἐπάρχει σήμερα **χριστιανικὴ οἰκογένεια**; Ὑπῆρχε κάποτε· καὶ ἦταν αὐτὴ τὸ μεγάλο πανεπιστήμιο. Ὅλα μπορεῖ νὰ τὰ ξεχάσῃς· ἓνα δὲν ξεχνιέται, τὰ λόγια τῆς μάνας τοῦ πατέρα τῆς γαργιάς· φυτεύονται στὴν καρδιά. Τότε οἱ Χριστιανοὶ Ἕλληνες στὶς καλύβες τους τὸ πρῶν πού ξυπνοῦσαν προσεύχονταν, διάβαζαν Εὐαγγέλιο καὶ βίους ἁγίων. Ἄν ἀκούγοταν κακὸς λόγος, ἡ ἀγράμματη γαργιά ἔβαζε πιπέρι στὸ στόμα. Γνώρισα ἓνα γέροντα καὶ μοῦ ἔδειξε τὴ γλῶσσα του πού ἦταν καμμένη. Μοῦ τὴν ἔκαψε ἡ μάνα μου μὲ κάρβουνο, λέει, ὅταν εἶπα κάποτε ἓνα κακὸ λόγο...

Δεῖξτε μου μιὰ τέτοια οἰκογένεια, νὰ πέσω νὰ φιλήσω τὰ πόδια τους. Δὲν ὑπάρχει. Τὸ σπῆτι ἔγινε πλέον ξενοδοχεῖο ὕπνου καὶ φαγητοῦ.

Ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ χριστιανικὲς οἰκογένειες. Ἀπὸ ἑκεῖ θὰ βγῆ ὁ καλὸς δάσκαλος, ὁ γενναῖος ἀξιωματικὸς, ὁ εὐλαβὴς κληρικός. Ὅσοι εἶστε γονεῖς, σκεφθῆτε τὴν εὐθύνη σας· προσέξτε πῶς θ' ἀναθρέψετε τὰ παιδιά, ὥστε νὰ γίνουν ἢ ἐλπίδα γιὰ τὸ μέλλον.

Εἶθε ὁ Θεός, διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, νὰ φυλᾶ ὅλους μας· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**